

PIENĒMTIE TEKSTI

P8_TA(2017)0012

Integrēta pieeja politikai sporta jomā — laba pārvaldība, pieejamība un integritāte

Eiropas Parlamenta 2017. gada 2. februāra rezolūcija par integrētu pieeju politikai sporta jomā — laba pārvaldība, pieejamība un integritāte (2016/2143(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 165. pantu, kurā ir paredzēti ES sporta politikas mērķi,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 18. janvāra paziņojumu „Attīstīt Eiropas dimensiju sportā” (COM(2011)0012),
- ņemot vērā ES ekspertu grupas labas pārvaldības jautājumos 2013. gada oktobra ziņojumu par labas sporta pārvaldības principiem ES,
- ņemot vērā augsta līmeņa grupas 2016. gada jūnija ziņojumu par tautas sportu “Grassroots Sport — Shaping Europe”,
- ņemot vērā augsta līmeņa grupas 2016. gada jūnija ziņojumu par diplomātiju sportā,
- ņemot vērā programmu *Erasmus+*, kuras mērķis ir cīnīties pret pārrobežu draudiem sporta integritātei, veicināt un atbalstīt labu pārvaldību sportā, sportistu dubultkarjeru un brīvprātīgo darbu sportā, kā arī sociālo iekļaušanu un iespēju vienlīdzību,
- ņemot vērā Komisijas balto grāmatu par sportu (COM(2007)0391),
- ņemot vērā 2015. gada 11. jūnija rezolūciju par nesen atklātajiem augsta līmeņa korupcijas gadījumiem *FIFA*¹,
- ņemot vērā 2013. gada 23. oktobra rezolūciju par organizēto noziedzību, korupciju un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu — ieteicamie pasākumi un iniciatīvas²,
- ņemot vērā 2013. gada 10. septembra rezolūciju par tiešsaistes azartspēlēm iekšējā

¹ OV C 407, 4.11.2016., 81. lpp.

² OV C 208, 10.6.2016., 89. lpp.

tirgū¹,

- ņemot vērā 2013. gada 14. marta rezolūciju par iepriekšēju vienošanos par spēļu rezultātu un korupciju sportā²,
- ņemot vērā 2012. gada 2. februāra rezolūciju par Eiropas dimensiju sportā³,
- ņemot vērā 2008. gada 8. maija rezolūciju par Balto grāmatu par sportu⁴,
- ņemot vērā 2007. gada 29. marta rezolūciju par profesionālā futbola nākotni Eiropā⁵,
- ņemot vērā 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par spēlētāju aģentu darbību sportā⁶,
- ņemot vērā 2013. gada 21. novembra rezolūciju par Kataru — viesstrādnieku stāvoklis⁷,
- ņemot vērā 2016. gada 19. janvāra rezolūciju par kultūru dialoga, kultūras daudzveidības un izglītības lomu ES pamatvērtību veicināšanā⁸,
- ņemot vērā Padomes 2016. gada 31. maija secinājumus par integritātes, pārredzamības un labas pārvaldības uzlabošanu nozīmīgos sporta pasākumos,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 26. maija secinājumus par to, kā maksimāli palielināt tautas sporta nozīmi transversālo prasmju attīstīšanā, īpaši jauniešu vidū,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 21. maija rezolūciju par Eiropas Savienības sporta darba plānu 2014.–2017. gadam,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 26. novembra secinājumus par sporta ieguldījumu ES ekonomikā un jo īpaši jaunatnes bezdarba un sociālās iekļaušanas jautājumu risināšanā,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 25. novembra ieteikumu par veselību veicinošu fizisko aktivitāšu popularizēšanu dažādās nozarēs,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 18. novembra secinājumus par sporta nozīmi kā aktīvas sociālās iekļaušanas avotu un dzinējspēku⁹,
- ņemot vērā Eiropas Padomes 2016. gada 3. jūlija konvenciju par integrētu pieeju drošībai, drošumam un servisam futbola spēlēs un citos sporta pasākumos,
- ņemot vērā Eiropas Padomes 2014. gada 18. septembra konvenciju pret manipulācijām ar sporta sacensībām,
- ņemot vērā Tiesas un Eiropas Savienības Vispārējās tiesas judikatūru un Komisijas lēmumus par sporta jautājumiem, derībām un azartspēlēm,

¹ OV C 93, 9.3.2016., 42. lpp.

² OV C 36, 29.1.2016., 137. lpp.

³ OV C 239 E, 20.8.2013., 46. lpp.

⁴ OV C 271 E, 12.11.2009., 51. lpp.

⁵ OV C 27 E, 31.1.2008., 232. lpp.

⁶ OV C 236 E, 12.8.2011., 99. lpp.

⁷ OV C 436, 24.11.2016., 42. lpp.

⁸ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0005.

⁹ OV C 326, 3.12.2010., 5. lpp.

- ņemot vērā vispārējo programmu 2030. gadam attiecībā uz ilgtspējīgas attīstības mērķiem,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 6. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu (A8-0381/2016),
- A. tā kā pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā 2009. gadā Eiropas Savienība ieguva īpašu kompetenci sporta jomā, lai veidotu un īstenotu ES līmenī koordinētu sporta politiku, ko finansē, izmantojot īpašu budžeta pozīciju, un attīstītu sadarbību ar starptautiskām struktūrām sporta jomā, vienlaikus ņemot vērā sporta specifiku un ievērojot sporta pārvaldības struktūru neatkarību;
 - B. tā kā sportam ir liela nozīme miljonu ES iedzīvotāju dzīvē; tā kā amatieru un profesionālais sports attiecas ne tikai uz jautājumu par sportiskajām spējām, sporta sasniegumiem un sacensībām, bet tas arī nodrošina ievērojamu sociālo, izglītības, ekonomikas, kultūras un vienojošu ieguldījumu ES ekonomikā un sabiedrībā, kā arī palīdz īstenot ES stratēģiskos mērķus un sociālās vērtības;
 - C. tā kā sports ir liela un strauji augoša ES ekonomikas nozare un sniedz būtisku ieguldījumu izaugsmē, nodarbinātībā un sabiedrībā, cita starpā vietējā līmenī, nodrošinot pievienoto vērtību un ietekmi uz nodarbinātību, kas pārsniedz vidējos izaugsmes rādītājus; tā kā tiek lēsts, ka ar sportu saistītā nodarbinātība ir 3,51 % kopējās nodarbinātības Eiropas Savienībā un ar sportu saistītās bruto pievienotās vērtības daļa ir EUR 294 miljardi (2,98 % kopējās ES bruto pievienotās vērtības);
 - D. tā kā sports ir ne tikai augoša ekonomikas joma, bet arī sociāla parādība, kas nodrošina būtisku ieguldījumu attiecībā uz Eiropas Savienības stratēģiskajiem mērķiem un sociālajām vērtībām, piemēram, iecietību, solidaritāti, labklājību, mieru, cilvēktiesību ievērošanu un tautu un kultūru savstarpējo sapratni;
 - E. tā kā nodarbošanās ar sportu palīdz uzlabot dzīves kvalitāti, novērst slimības un tai ir būtiska nozīme personīgās pilnveides un veselības stāvokļa uzlabošanā;
 - F. tā kā darba pamattiesību ievērošana profesionālajiem sportistiem ir ļoti būtiska;
 - G. tā kā sports arī veicina tautu integrāciju un vieno dažādas rases, reliģijas un etniskās izcelsmes pārstāvjus;
 - H. tā kā sporta integritāte ir ļoti svarīga, lai veicinātu tā uzticamību un pievilcību;
 - I. tā kā sportam ir īpaša specifika, kas ir balstīta uz brīvprātīgām struktūrām un kas ir priekšnosacījums tā izglītības un sociālo funkciju īstenošanai;
 - J. tā kā nesenie korupcijas skandāli sportā un sporta organizācijās Eiropas un starptautiskajā līmenī ir iedragājuši sporta tēlu, izraisot neapmierinātību un diskusijas par sporta pārvaldības struktūru un organizāciju īstenu un strukturālu reformu nepieciešamību, vienlaikus ņemot vērā sporta struktūru lielo daudzveidību dažādās Eiropas valstīs un to, ka sporta organizācijas pēc savas būtības lielā mērā ir pašregulējošas;

- K. tā kā gan profesionālajam, gan tautas sportam ir svarīga loma miera veicināšanai pasaulē, tas nodrošina cilvēktiesību un solidaritātes ievērošanu, sniedz sabiedrībai ar veselību un ekonomiku saistītus ieguvumus un tam ir būtiska loma izglītības un kultūras pamatvērtību akcentēšanā, kā arī sociālās iekļaušanas veicināšanā;
- L. tā kā labai pārvaldībai sportā vajadzētu būt saskaņā ar pienācīgu sporta regulējumu, īstenojot efektīvas, pārredzamas, ētiskas un demokrātiskas pārvaldības, līdzdalības pārvaldības, procesu un struktūru principus, nodrošinot ieinteresēto personu līdzdalību;
- M. tā kā sporta organizācijas ir atbildīgas par to, lai nodrošinātu augstus pārvaldības un integritātes standartus un turpinātu to paaugstināšanu, kā arī par šo standartu ievērošanu visos apstākļos, lai atjaunotu iedzīvotāju uzticēšanos un palielinātu sabiedrības ticību sporta pozitīvajai vērtībai;
- N. tā kā līdzsvarota politika, kuras mērķis ir palielināt finansiālo pārredzamību, stabilitāti un uzticamību sportā, ir svarīgākais faktors finanšu un pārvaldības standartu uzlabošanai;
- O. tā kā Eiropas organizētā sporta modelis ir balstīts uz teritorialitātes un valstspiederības principu, paredzot vienu federāciju katrā disciplīnā, un solidaritātes mehānismiem starp elitārajiem sporta veidiem un tautas sportu, kā arī uz pārcelšanu augstākā vai zemākā līgā, atklātām sacensībām un finansiālu pārdali;
- P. tā kā principa par vienu federāciju katrā sporta veidā atzīšana ir īpaši svarīga un balstās uz sociālo nozīmi, kas raksturīga sportam kā optimālam risinājumam, kā nodrošināt sporta interešu aizsardzību un tā sniegtos ieguvumus sabiedrībai;
- Q. tā kā ir leģitīmi un nepieciešams visām ieinteresētajām personām prasīt, lai visas sporta sacensības noritētu un ar tām saistītie lēmumi pieņemti, ievērojot starptautiski atzītus spēles noteikumus;
- R. tā kā sporta tiesām ir galvenā loma spēles noteikumu vispārējas piemērošanas, tiesību uz taisnīgu tiesu ar sportu saistītu strīdu gadījumos un labas pārvaldības nodrošināšanā, jo tās ir vislabākais strīdu izšķiršanas līdzeklis sportā, nodrošinot būtisku ES procesuālo tiesību ievērošanu;
- S. tā kā ir nepieciešama labāka pārvaldība un pārredzamība sakarā ar arvien lielākām naudas summām, kas ir sporta nozares un tajā iesaistīto organizāciju aprītē; tā kā sports kā saimnieciska darbība ir saistīts ar virkni skandālu saistībā ar iepriekšēju vienošanos par spēļu rezultātu, kas ietver daudzus citus noziegumus un nelikumīgas darbības, piemēram, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, korupciju un kukuļošanu;
- T. tā kā arvien biežāk praktizētā dopinga lietošana joprojām apdraud sporta integritāti un reputāciju tādējādi, ka tā pārkāpj sporta ētiskās vērtības un principus, piemēram, godīgu spēli, un tā kā dopinga lietošana nopietni apdraud attiecīgo sportistu veselību, bieži radot nopietnu un pastāvīgu kaitējumu, un tā kā cīņa pret dopinga lietošanu ir sabiedrības interešu un sabiedrības veselības jautājums;
- U. tā kā ikviens vardarbības, huligānisma un diskriminācijas akts, kas ir tieši vērst pret kādu personu grupu vai šādas grupas dalībnieku, neatkarīgi no tā, vai tas notiek amatieru vai profesionālajā sportā, grauj tā tēlu un attur skatītājus no sporta pasākumu apmeklēšanas;

- V. tā kā sporta veicināšanai personām ar intelektuālās attīstības vai fiziskiem traucējumiem vajadzētu būt vienai no galvenajām prioritātēm Eiropas, valstu un vietējā līmenī;
- W. tā kā ir jāuzlabo sieviešu līdzdalība un pamanāmība sportā un sporta sacensībās;
- X. tā kā sportistus, jo īpaši nepilngadīgos, skar arvien lielāks ekonomiskais spiediens, un pret viņiem izturas kā pret precēm, un tādēļ viņi ir jāaizsargā no visiem ļaunprātīgas izmantošanas, vardarbības vai diskriminācijas veidiem, kas var rasties saistībā ar viņu dalību sportā;
- Y. tā kā komandu sporta veidos Eiropā arvien vairāk izplatās satraucoša trešo personu īpašumtiesību tendence, kad spēlētāji, kuri bieži ir ļoti jauni, daļēji vai pilnībā "pieder" privātiem investoriem un vairs nevar noteikt savu turpmāko karjeras attīstību;
- Z. tā kā saistībā ar aģentiem un spēlētāju pārceļšanu vērojamā sliktā prakse ir izraisījusi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, krāpšanas un nepilngadīgo izmantošanas gadījumus;
- AA. tā kā tautas sports paver iespējas apkarot diskrimināciju, veicināt sociālo iekļaušanu, kohēziju un integrāciju un sniegt būtisku ieguldījumu transversālu prasmju attīstīšanā;
- AB. tā kā arvien vairāk klubu galvenokārt izmanto pārceļšanas tirgu savu komandu veidošanai, lai gan viņiem vajadzētu pievērst lielāku uzmanību trenēšanai vietējā līmenī;
- AC. tā kā sports tiek uzverts kā ikvienas personas pamattiesības, un tā kā ikvienam vajadzētu būt vienādām tiesībām iesaistīties fiziskās aktivitātēs un sportā;
- AD. tā kā fiziskajai aktivitātei kopumā ir raksturīga stagnācija, neraugoties uz pārliecinošajiem pierādījumiem par to, ka tā uzlabo personas veselību, tostarp garīgo veselību, un labklājību, kas ļauj dalībvalstīm ievērojami ietaupīt publiskos izdevumus veselībai, un neraugoties uz to, ka ir vērojama pieaugoša tendence attiecībā uz atpūtas sporta veidiem, piemēram, skriešanu, kurus var piekopt arī ārpus jebkādam organizētām struktūrām;
- AE. tā kā sporta pasākumi un aktivitātes un jo īpaši lielas starptautiskās sacensības akcentē sporta priekšrocības un nodrošina pozitīvu ietekmi sociālajā, ekonomikas un vides jomā;
- AF. tā kā valstu komandām ir svarīga loma ne tikai attiecībā uz nacionālās identitātes veicināšanu un jauno sportistu iedvesmošanu uz visaugstākā līmeņa sportiskajiem sasniegumiem, bet arī solidaritātes veicināšanā ar tautas sportu;
- AG. tā kā sportistu turpmāka izglītība un arodapmācība ir būtiska, lai sagatavotu viņus karjerai pēc viņu sportistu karjeras beigām;
- AH. tā kā ieguldījumi talantīgu jauno sportistu trenēšanā un izglītībā un to veicināšana vietējā līmenī ir būtiska sporta ilgtermiņa attīstības un sociālās lomas nodrošināšanai;
- AI. tā kā brīvprātīgie ir organizētā sporta pamats, kas nodrošina sporta aktivitāšu attīstību un pieejamību, jo īpaši tautas sporta līmenī; tā kā tas turklāt sniedz lieliskas apmācības un neformālās izglītības iespējas jauniešiem cita starpā arī starptautiskā mērogā un saistībā ar sadarbības un attīstības programmām ārpus ES teritorijas, kur nepieciešams

pastiprināt dialogu un atbalstīt ES ārējo politiku;

- AJ. tā kā sports tā visplašākajā nozīmē atspoguļo kopienas vērtību sistēmu un tā kā šīs vērtības veido pamatu kopīgai valodai, kas pārvar visus kultūras un lingvistiskos šķēršļus; tā kā tas var palīdzēt un būtu jāuzskata par iespēju uzlabot dialogu un solidaritāti ar trešām valstīm, visā pasaulē veicināt cilvēka pamattiesību un brīvību aizsardzību un atbalstīt ES ārpolitiku;
- AK. tā kā sporta organizāciju intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumi, tostarp digitālā pirātisma veidā, jo īpaši sporta pasākumu nelicencēta tiešā translēšana, rada nopietnas bažas par ilgtermiņa finansējumu sportam visos līmeņos;
- AL. tā kā visos sporta pasākumos būtu jānodrošina plašsaziņas līdzekļu brīvība;
- AM. tā kā sports var palīdzēt sasniegt stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus,

Integritāte un laba pārvaldība sportā

1. atkārtoti uzsver — lai apkarotu korupciju sportā, ir vajadzīgi starptautiski centieni un sadarbība starp visām ieinteresētajām personām, tostarp valsts iestādēm, tiesībsardzības aģentūrām, sporta nozari, sportistiem un līdzjutējiem;
2. aicina starptautiskās, Eiropas un valstu sporta organizācijas apņemties īstenot labu pārvaldības praksi un veidot pārredzamības kultūru un stabilu finansējumu, nodrošinot finanšu uzskaites un darbības pārskatu publisku pieejamību, cita starpā paredzot informācijas atklāšanas pienākumu attiecībā uz augstākā līmeņa vadītāju atlīdzību un termiņu ierobežojumiem;
3. uzskata, ka papildus pārredzamības kultūras veidošanai ir jāuzlabo pilnvaru sadalījums sporta pārvaldes struktūrās, komerciālo un labdarības pasākumu nošķiršana un iekšējās pašregulējošas procedūras, lai pievērstos noziegumiem sportā un nelikumīgām darbībām sporta organizācijās, konstatētu un izmeklētu tos un sodītu par tiem;
4. atgādina, ka labai pārvaldībai, kurai vajadzētu būt vienai no prioritātēm ES nākamajā sporta jomas darba plānā, ir jābūt vienam no sporta organizāciju autonomijas priekšnosacījumiem, ievērojot pārredzamības, pārskatatbildības, iespēju vienlīdzības, sociālās iekļaušanas un demokrātijas principus, tostarp ieinteresēto personu pienācīgu iesaisti;
5. uzsver, ka pret korupciju un citiem noziegumu veidiem sportā ir jāīsteno pilnīgas neiecietības politika;
6. uzsver, ka labas pārvaldības principu piemērošana sportā papildus uzraudzībai, pārraudzībai un atbilstīgiem tiesiskajiem instrumentiem ir būtisks faktors, lai palīdzētu izskaust korupciju un citu nelikumīgu rīcību;
7. aicina Komisiju un dalībvalstis, kā arī sporta organizācijas un kandidatūru pieteicējus nodrošināt, ka, kandidējot uz lielu sporta pasākumu organizēšanu, tiek ievēroti labas pārvaldības standarti, cilvēktiesības un darba tiesības, kā arī demokrātijas princips, lai nodrošinātu labvēlīgu sociālo, ekonomisko un ar vidi saistīto ietekmi uz vietējām kopienām, vienlaikus ievērojot daudzveidību un tradīcijas nolūkā garantēt ilgtermiņīgu pēctecību un uzticamību sportam;

8. uzskata, ka valstīm, kas kandidē uz lielu sporta pasākumu organizēšanu vai kurās notiek šādi pasākumi, saistībā ar tiem ir jānodrošina vides, sociālajā un ekonomikas ziņā atbildīga plānošana, organizēšana, īstenošana, dalība un turpmāki pasākumi; aicina sporta organizācijas un valstis, kurās notiek šādi pasākumi, novērst nevēlamas izmaiņas vietējo iedzīvotāju dzīves apstākļos, tostarp vietējo iedzīvotāju pārvietošanu;
9. aicina Komisiju izstrādāt apņemšanās sarakstu un izvērtēt iespēju izstrādāt rīcības kodeksu saistībā ar labu pārvaldību un integritāti sportā; uzskata, ka sporta organizācijām būtu jānosaka pārredzamības noteikumi, ētikas standarti, rīcības kodekss to uzraudzības iestādēm, izpildkomitejām un locekļiem, kā arī darbības politika un prakse, lai garantētu to integritāti un paredzēto noteikumu ievērošanu; turklāt uzskata, ka jaunu instrumentu izvērtēšana sadarbībai starp valdībām, sporta organizācijām un ES var palīdzēt atrisināt dažas no pašreizējām problēmām, kas vērojamas sporta nozarē;
10. mudina dalībvalstis nodrošināt, ka publiskais finansējums sporta nozarei tiek piešķirts ar nosacījumu, ka tiek ievēroti noteiktie obligātie pārvaldības, uzraudzības un ziņošanas standarti, kas ir publiski pieejami;
11. uzskata, ka labas pārvaldības un integritātes uzlabošanai sportā ir nepieciešamas izmaiņas attiecīgo ieinteresēto personu uztverē; atbalsta sporta organizāciju un citu attiecīgo ieinteresēto personu īstenotās iniciatīvas pārvaldības standartu uzlabošanai sportā un dialoga un sadarbības veicināšanai ar vietējām un valsts iestādēm;
12. aicina sporta organizācijas līdz 2018. gadam ierosināt un pienācīgi īstenot konkrētus priekšlikumus, lai veicinātu labas pārvaldības standartus sporta organizācijām, sporta pārvaldes struktūrām un to locekļu apvienībām, un publicēt rezultātus; uzsver, ka šajā sakarībā ir svarīgi nodrošināt atbilstīgu uzraudzību;
13. aicina dalībvalstis iepriekšēju vienošanos par spēļu rezultātu noteikt par atsevišķu noziedzīgu nodarījumu un nodrošināt, ka par iepriekšēju vienošanos par spēļu rezultātu un korupciju sportā tiek uzsākta tiesvedība un tiek piemērots atbilstīgs sods, ja tas vēl netiek darīts, jo iepriekšēja vienošanās par spēļu rezultātu un manipulācijas ar sporta sacensībām pārkāpj sporta ētiku un integritāti un sporta iestādes jau tagad par tām piemēro sodus;
14. norāda — lai risinātu problēmas saistībā ar iekšējo iepriekšējas vienošanās par spēļu rezultātu gadījumu izmeklēšanu, ir nepieciešama pārrobežu informācijas apmaiņa un sadarbība starp sporta struktūrām, valsts iestādēm un sporta derību pakalpojumu sniedzējiem, izmantojot valsts platformas, lai konstatētu un izmeklētu iepriekšēju vienošanos par spēļu rezultātu un sauktu pie atbildības par to; aicina dalībvalstis — ja tās vēl nav to izdarījušas — apsvērt iespēju ieviest īpašus prokuratūras dienestus, kuru specializācija ir ar sportu saistīto krāpšanas gadījumu izmeklēšana; atgādina, ka ar ceturto direktīvu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu tiek ieviesta prasība azartspēļu organizatoriem veikt uzticamības pārbaudes pasākumus attiecībā uz liela apmēra darījumiem;
15. mudina Padomi rast risinājumu, kas ļaus ES un tās dalībvalstīm parakstīt un ratificēt Eiropas Padomes Konvenciju pret manipulācijām ar sporta sacensībām, lai nodrošinātu iespēju to pilnībā īstenot un ratificēt, un mudina Komisiju atbalstīt un veicināt šo procesu un nodrošināt efektīvus turpmākos pasākumus saistībā ar to;
16. atgādina Komisijai tās solījumu sniegt ieteikumu par apmaiņu ar labāko praksi, lai

novērstu un apkarotu ar derībām saistītu sporta spēļu rezultātu pasūtīšanu, un mudina to nekavējoties publicēt šo ieteikumu;

17. aicina Komisiju stiprināt ES iestāžu saiknes ar Eiropas Padomi un attiecīgi izstrādāt saskaņotas darbības programmas, nodrošinot resursu optimāli efektīvu izlietojumu;
18. atbalsta un papildus veicina profilakses, izglītošanas un izpratnes veicināšanas kampaņas un informatīvas programmas, kas paredzētas, lai visu līmeņu sportistus, trenerus, ierēdņus un attiecīgās ieinteresētās personas konsultētu par draudiem saistībā ar iepriekšēju vienošanos par spēļu rezultātu, dopinga lietošanu un citiem ar integritāti saistītiem jautājumiem, tostarp par riskiem, ar kuriem viņi var saskarties, un veidiem, kā viņi var ziņot par apšaubāmu praksi; aicina Komisiju un dalībvalstis ierosināt konkrētus pasākumus, kas tiktu iekļauti jaunajā ES darba plānā, piemēram, izmēģinājuma programmas un projektus, kuru mērķis ir nodrošināt, ka jaunieši pēc iespējas agrīnā vecumā saņem civilo izglītību sportā;
19. aicina Komisiju turpināt atbalstīt antidopinga projektus, izmantojot programmu *Erasmus +*, vienlaikus izvērtējot tās ietekmi un nodrošinot to, ka tā lietderīgi papildina pašreizējās antidopinga finansēšanas shēmas;
20. aicina Komisiju atbalstīt labu pārvaldību sporta pārvaldības projektos, izmantojot programmu *Erasmus +*;
21. aicina dalībvalstis atbalstīt dopinga pārbaudes, valstu testēšanas programmas un tiesību aktus, kas nodrošina koordinēšanas un informācijas apmaiņas iespējas starp valstu iestādēm, sporta organizācijām un antidopinga aģentūrām; aicina dalībvalstis nodrošināt minētajām aģentūrām iespēju ieviest vispārējas dopinga uzraudzības programmas un veikt datu apstrādi un apmaiņu ar tiem, ievērojot spēkā esošos un turpmākos ES datu aizsardzības noteikumus;
22. norāda uz Pasaules Antidopinga aģentūras (*WADA*) nozīmīgumu antidopinga politikas un noteikumu uzraudzībā un koordinēšanā visā pasaulē; aicina Komisiju un dalībvalstis cieši sadarboties ar *WADA*, *UNESCO* un Eiropas Padomi, lai efektīvāk novērstu un apkarotu dopinga lietošanu, nostiprinot Pasaules Antidopinga kodeksā (*WADAC*) paredzētās juridiskās un politiskās saistības; aicina ES veicināt informācijas un labākās prakses apmaiņu par veselības un profilakses politiku cīņā pret dopinga lietošanu visā pasaulē;
23. aicina Komisiju un Padomi rosināt un veicināt valstu sarunas par nolīgumiem, kas ļautu pienācīgi pilnvarotām citu valstu dopinga kontroles grupām veikt testēšanu, ievērojot sportistu pamattiesības saskaņā ar Starptautisko konvenciju pret dopinga sportā;
24. uzskata, ka dopinga lietošanas problēma arvien saasinās arī atpūtas sporta nozarē, kur nepieciešamas izglītojošas un informatīvas kampaņas, kā arī pieredzējuši un profesionāli instruktori un treneri, lai veicinātu veselīgu praksi attiecībā uz dopinga;
25. aicina dalībvalstis un Komisiju cieši sadarboties ar Pasaules Antidopinga aģentūru (*WADA*) un Eiropas Padomi, lai izstrādātu politiku trauksmes cēlēju aizsardzībai;
26. mudina sporta organizācijas un valsts iestādes izveidot saskaņotas antidopinga sistēmas pārrobežu uzraudzībai un veikt konkrētus pasākumus pret nelegālu dopinga vielu ražošanu un tirdzniecību sportā;

27. atzinīgi vērtē jauno Eiropas Padomes Konvenciju par integrētu pieeju drošībai, drošumam un servisam futbola spēlēs un citos sporta pasākumos un mudina dalībvalstis to nekavējoties parakstīt un ratificēt; atkārtoti ierosina nodrošināt to, ka Eiropā tiek savstarpēji atzīti aizliegumi uzturēties stadionos, un datu apmaiņu šajā jomā;
28. aicina Komisiju izvērtēt veidus, kā, izmantojot esošos tīklus, īstenot informācijas apmaiņu saistībā ar vardarbību sportā;
29. norāda, ka sakarā ar terorisma draudiem ir jāīsteno jauni pasākumi, lai nodrošinātu operatīvo drošību un drošumu sporta pasākumos;
30. uzsver, ka sporta struktūrām visos sporta pasākumos būtu jānodrošina neatkarīgiem plašsaziņas līdzekļiem nepieciešamās piekļuves un ziņu ieguves iespējas, lai tie varētu īstenot savu lomu kā svarīgi un objektīvi sporta pasākumu un sporta pārvaldes novērotāji;
31. stingri nosoda jebkāda veida diskrimināciju un vardarbību sportā gan spēles laukumā, gan ārpus tā un uzsver nepieciešamību novērst šādu rīcību visos līmeņos, uzlabot ziņošanu par šādiem incidentiem un to uzraudzību un veicināt pamatvērtības, piemēram, cieņu, draudzību, iecietību un godīgu spēli; uzskata, ka sporta organizācijām, kas ievēro augstus labas pārvaldības standartus, ir labākas iespējas veicināt sporta sociālo lomu un cīnīties pret rasismu, diskrimināciju un vardarbību;
32. atgādina par nepieciešamību pastiprināt cīņu pret cilvēku, jo īpaši bērnu, tirdzniecību sportā;
33. atzinīgi vērtē labu pašregulācijas praksi, piemēram, iniciatīvu par finansiāli godīgu spēli, jo tā veicina lielāku ekonomisko izdevīgumu un labākus finanšu pārvaldības standartus profesionālajā sportā, koncentrējoties uz ilgtermiņa, nevis īstermiņa mērķiem, un tādējādi veicinot veselīgu un ilgtspējīgu sporta attīstību Eiropā; uzsver, ka finansiāli godīgas spēles iniciatīva ir veicinājusi finanšu pārvaldības standartu uzlabošanu un tādēļ tā būtu stingri jāpiemēro;
34. atzinīgi vērtē pārredzamas un ilgtspējīgas investīcijas sportā un sporta organizācijās, ja tās tiek stingri kontrolētas, tām tiek piemērotas informācijas atklāšanas prasības un tās nekaitē sacensību un sportistu integritātei;
35. uzskata, ka īpašumtiesību modelis, saskaņā ar kuru kluba biedri saglabā kontroli pār klubu (izmantojot "50 + 1" noteikumu), ir laba prakse, kas tiek īstenota ES, un aicina dalībvalstis, sporta pārvaldes struktūras, valstu federācijas un līgas sākt konstruktīvu dialogu un viedokļu apmaiņu par šo modeli;
36. uzsver, ka sportisti, jo īpaši nepilngadīgie, ir jāaizsargā no ļaunprātīgām darbībām, piemēram, trešo personu īpašumtiesībām, kas izraisa daudzus jautājumus par integritāti un plašākiem ētiskiem apsvērumiem; atbalsta pārvaldības struktūru lēmumus aizliegt trešo personu īpašumtiesības uz spēlētājiem un aicina Komisiju apsvērt iespēju ar ES tiesību aktiem aizliegt trešo personu īpašumtiesības uz spēlētājiem, kā arī aicināt dalībvalstis veikt papildu pasākumus, lai risinātu jautājumus par sportistu tiesībām;
37. uzskata, ka ir jāpārskata vietējo spēlētāju iespēju veicināšanas noteikumi, lai paplašinātu jaunu un talantīgu spēlētāju iespējas spēlēt viņu klubu pirmajā komandā un tādējādi uzlabot vienlīdzīgas iespējas visā Eiropā;

38. aicina pārvaldes struktūras un valsts iestādes visos līmeņos veikt pasākumus, kas garantē kompensāciju treniņu klubiem, lai veicinātu jaunu spēlētāju piesaistīšanu un trenēšanu, kā izriet no Tiesas 2010. gada 16. marta sprieduma *Bernard* lietā;
39. atkārtoti uzsver apņēmību atbalstīt Eiropas sporta modeli, kurā federācijām ir galvenā nozīme, ciktāl tas līdzsvaro daudzās atšķirīgās intereses starp visām ieinteresētajām pusēm, piemēram, sportistiem, spēlētājiem, klubiem, līgām, apvienībām un brīvprātīgajiem, nodrošinot pienācīgu un demokrātisku pārstāvību un pārredzamības mehānismu lēmumu pieņemšanā, un ar atklātām sacensībām, kas balstītas uz nopelniem sportā; prasa uzlabot finanšu solidaritāti visos līmeņos;
40. atzinīgi vērtē ikgadējo ES sporta forumu, kas veicina dialogu ar ieinteresētajām personām no starptautiskajām un Eiropas sporta federācijām, olimpiskās kustības, Eiropas un valstu sporta jumta organizācijām un citām ar sportu saistītām organizācijām; norāda, ka ir papildus jāuzlabo struktūra dialogam ar ieinteresētajām personām, foruma funkcijas un turpmākie pasākumi pēc diskusijām;
41. atzinīgi vērtē Komisijas un visu attiecīgo ieinteresēto personu centienus veicināt sociālo dialogu sportā, kas ir lieliska iespēja nodrošināt līdzsvaru starp sportistu pamattiesībām un darba tiesībām un sporta ekonomisko specifiku, iesaistot diskusijā un nolīgumu slēgšanā visas ieinteresētās personas, tostarp sociālos partnerus; atzīst sporta organizāciju atbildību apņemties veidot pārredzamības kultūru; uzstāj, ka ES būtu aktīvi jāveicina obligātie nodarbinātības un darba standarti profesionāliem sportistiem visā Eiropā;
42. atkārtoti aicina sadarbībā ar valsts iestādēm attiecībā uz sporta aģentiem veiktajiem maksājumiem izveidot pārredzamības reģistrus, kuru pamatā būtu efektīva uzraudzības sistēma, piemēram, norēķinu iestāde maksājumiem un atbilstīgas sankcijas, lai cīnītos pret nelikumīgām aģentu darbībām; atkārtoti aicina licencēt un reģistrēt sporta aģentus, kā arī ieviest obligātu kvalifikācijas līmeni; aicina Komisiju veikt turpmākus pasākumus saistībā ar secinājumiem tās pētījumā par sporta aģentu darbību Eiropas Savienībā, jo īpaši attiecībā uz konstatējumu, ka aģentiem ir galvenā loma finanšu plūsmās, kas bieži ir nepārredzamas un tādējādi tiek pakļautas nelikumīgu darbību riskam;
43. uzskata, ka integrēta pieeja dzimumu līdztiesībai sportā var palīdzēt izvairīties no stereotipiem un radīt pozitīvu sociālo vidi visiem; atzinīgi vērtē iniciatīvas, kas veicina dzimumu līdztiesību un vienlīdzīgu līdzdalību lēmumu pieņemšanas procesos sportā, dod iespējas sportistēm saskaņot viņu ģimenes un profesionālo sporta dzīvi un ir vērstas uz to, lai mazinātu ar dzimumu saistītas atalgojuma atšķirības un nevienlīdzību atalgojuma jomā, kā arī jebkāda veida stereotipus un uzmākšanos sportā; aicina sporta organizācijas pievērst īpašu uzmanību dzimuma dimensijai, veicinot sieviešu dalību sportā;

Sociālā iekļaušana, sociālā funkcija un sporta pieejamība

44. uzskata, ka ieguldījumi sportā palīdzēs veidot vienotu un iekļaujošu sabiedrību, likvidēs šķēršļus un ļaus cilvēkiem cienīt citam citu, veidojot tiltus pāri kultūrām un etniskajām un sociālajām atšķirībām, kā arī veicināt pozitīvu vēstījumu par kopējām vērtībām, piemēram, savstarpēju cieņu, iecietību, līdzjūtību, līderību, iespēju vienlīdzību un tiesiskumu;
45. atzinīgi vērtē starptautiskos sporta pasākumus, kas notiek dažādās Eiropas valstīs tiktāl,

ciktāl tie palīdz veicināt galvenās kopīgās ES vērtības, piemēram, plurālismu, iecietību, tiesiskumu un solidaritāti; atgādina, ka sporta aktivitātes un pasākumi veicina tūrisma Eiropas pilsētās un teritorijās;

46. uzsver transversālo prasmju nozīmi, kas iegūtas sporta nodarbībās neformālās un ikdienējās mācīšanās ietvaros, un uzsver arī saikni starp sportu, nodarbinātību, izglītību un apmācību;
47. uzsver sporta nozīmi nelabvēlīgā situācijā esošu grupu iekļaušanā un integrācijā; atzinīgi vērtē iniciatīvas, lai sniegtu bēgļiem, migrantiem un patvēruma meklētājiem iespēju kā sportistiem piedalīties sporta sacensībās;
48. uzsver sporta kā izglītības veida nozīmīgumu un sporta sniegtās iespējas palīdzēt sociāli neaizsargātiem jauniešiem atgriezties uz pareizā ceļa; atzīst tautas sporta nozīmīgumu, lai novērstu un apkarotu radikalizāciju, un mudina un atbalsta iniciatīvas šajā jomā; atzinīgi vērtē divus Eiropas Parlamenta pieņemtos izmēģinājuma projektus: “Sports kā bēgļu integrācijas un sociālās iekļaušanas līdzeklis” un “Radikalizācijas riskam pakļauto jauniešu uzraudzība un konsultēšana, izmantojot sporta aktivitātes”;
49. atgādina, ka Eiropas jaunie sportisti bieži saskaras ar problēmu — kā apvienot savu sporta karjeru ar izglītību un darbu; atzīst, ka augstākā izglītība un apmācība ir ļoti svarīga, lai maksimāli palielinātu sportistu turpmāku iekļaušanos darba tirgū; atbalsta efektīvu dubultkarjeras sistēmu ieviešanu, paredzot obligātas kvalitātes prasības un dubultkarjeras programmu īstenošanas progresu pienācīgu uzraudzību Eiropā, kā arī profesionālās orientācijas pakalpojumu sniegšanu, izmantojot nolīgumus ar universitātēm vai augstākās izglītības iestādēm; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt sportistu pārrobežu mobilitāti, saskaņot sporta un izglītības kvalifikācijas atzīšanu, tostarp attiecībā uz neformālo un ikdienējo izglītību, kas iegūta sportā, un pastiprināt labas prakses apmaiņu;
50. uzsver nepieciešamību nodrošināt ilgtspējīgu finanšu atbalstu dubultkarjeras apmaiņas programmām ES un valstu līmenī, izmantojot *Erasmus* + sporta sadaļu, un veicināt turpmākus pētījumus šajā jomā; aicina dalībvalstis sadarbībā ar izglītības iestādēm veicināt sportistu pārrobežu apmaiņu un nodrošināt sportistiem stipendiju pieejamību;
51. atbalsta treneru un citu pakalpojumu sniedzēju (piemēram, fizioterapeitu un dubultkarjeras konsultantu) mobilitāti un labas prakses apmaiņu, koncentrējoties uz kvalifikāciju atzīšanu un tehnisko inovāciju;
52. aicina sporta organizācijas kopā ar dalībvalstīm veicināt treneru obligātos standartus, kas ietvertu sodāmības pārbaudes, apmācību nepilngadīgo un neaizsargātu pieaugušo aizsardzību, kā arī dopinga un iepriekšējas vienošanās par spēļu rezultātu novēršanu un apkarošanu;
53. uzsver, ka PVO fizisko aktivitāšu trūkumu ir identificējusi kā ceturto lielāko mirstības riska faktoru pasaulē, kas rada ievērojamu tiešu un netiešu sociālo un ekonomisko ietekmi un izdevumus dalībvalstīm; pauž bažas par to, ka, neraugoties uz būtiskajiem izdevumiem fiziskās aktivitātes veicināšanai un ievērojamo ietekmi uz vispārējo veselību, ko rada tās trūkums, fiziskās aktivitātes līmenis dažās dalībvalstīs samazinās;
54. aicina sporta organizācijas un dalībvalstis sadarboties saistībā ar atbalstu to treneru nodarbinātībai un mobilitātei, kuri vēlas strādāt visā ES, apņemoties nodrošināt sporta

treneru kompetences kvalitatīvu kontroli un kvalifikācijas un apmācības standartus;

55. mudina dalībvalstis un Komisiju nākamajā ES darba plānā sporta jomā fiziskās aktivitātes noteikt par politisku prioritāti, jo īpaši attiecībā uz jauniešiem un mazāk aizsargātām kopienām no sociāli nelabvēlīgām teritorijām, kur piedalīšanās fiziskās aktivitātēs ir zema;
56. aicina starptautiskās un valstu federācijas un citus izglītības pakalpojumu sniedzējus nodrošināt, ka jautājumi, kas attiecas uz integritāti sportā, tiek iekļauti sporta treneru kvalifikācijas mācību programmās;
57. uzsver, ka fiziskās audzināšanas veicināšana skolās ir būtisks sākuma punkts bērniem, tiem sākot apgūt dzīvei nepieciešamās prasmes, attieksmes, vērtības, zināšanas un izpratni, kā arī vēlmi nodarboties ar fiziskām aktivitātēm visa mūža garumā; atgādina, ka dalībai sportā augstskolās un gados vecāku cilvēku dalībai sportā ir būtiska loma, lai saglabātu veselīgu dzīvesveidu un veicinātu sociālo mijiedarbību;
58. ņem vērā to, ka ES iedzīvotāji noveco un ka tādēļ īpaša uzmanība būtu jāpievērš fizisko aktivitāšu potenciāli pozitīvajai ietekmei uz gados vecāku cilvēku veselību un labklājību;
59. uzsver, ka būtu jāuzlabo sporta un fiziskās aktivitātes veicināšana visās politikas jomās; mudina vietējās iestādes un pašvaldības veicināt vienlīdzīgu piekļuvi fiziskām aktivitātēm; iesaka dalībvalstīm un Komisijai, mudināt iedzīvotājus regulārāk nodarboties ar fiziskām aktivitātēm, īstenojot atbilstīgu veselības politiku un programmas viņu ikdienas dzīvei;
60. aicina dalībvalstis uzlabot sporta veicināšanu sociāli atstumto grupu vidū un to personu vidū, kuras dzīvo sociāli nelabvēlīgos rajonos, kur dalība sportā bieži vien ir zema, un pastiprināt sadarbību ar nevalstiskām organizācijām un skolām, kuras darbojas šajos rajonos, jo īpaši attiecībā uz pilsētplānošanu un sporta objektu būvniecību, lai ņemtu vērā sabiedrības un jo īpaši neaizsargāto grupu īpašās vajadzības; aicina dalībvalstis nodrošināt pilnīgu un vienlīdzīgu piekļuvi sabiedriskiem sporta objektiem visās teritorijās un veicināt jaunu sporta klubu izveidi, jo īpaši lauku apvidos un nelabvēlīgos pilsētu rajonos;
61. uzsver, ka personām ar invaliditāti vajadzētu būt vienlīdzīgai piekļuvei visiem sporta objektiem, kā arī transportam, citiem objektiem un kompetentam atbalsta personālam, kas nepieciešams minētā nodrošināšanai, un aicina palielināt visu ar sportu saistīto elementu integrāciju saskaņā ar principu, kas paredz sporta objektu pieejamību visiem; mudina dalībvalstis īstenot iekļaujošas sporta programmas personām ar invaliditāti skolās un augstskolās, cita starpā nodrošinot apmācītus trenerus un pielāgotas fiziskās aktivitātes programmas, sākot no zemākajiem līmeņiem skolās, lai skolēni un studenti ar invaliditāti varētu piedalīties sporta nodarbībās un ārpuskolas sporta aktivitātēs;
62. atzīst Starptautisko paraolimpisko spēļu būtisko nozīmi informētības veicināšanā, cīņā pret diskrimināciju un attiecībā uz to, lai veicinātu personu ar invaliditāti piekļuvi sportam; aicina dalībvalstis pastiprināt centienus attiecībā uz personu ar invaliditāti iesaistīšanu sporta aktivitātēs un palielināt paraolimpisko spēļu un citu tādu sacensību popularizēšanu plašsaziņas līdzekļos un translāciju, kurās piedalās sportisti ar invaliditāti;

63. aicina dalībvalstis un Komisiju nodrošināt, ka bērni nodarbojas ar sportu drošā vidē;
64. atzinīgi vērtē iniciatīvas, kas uzsāktas, lai veicinātu iekļaušanu, integritāti un piekļuvi sportā, izmantojot jaunās tehnoloģijas un inovācijas;
65. atzinīgi vērtē sekmes saistībā ar Eiropas sporta nedēļu, kuras mērķis ir visā Eiropā veicināt sportu, fizisko aktivitāti un veselīgāku dzīvesveidu visiem neatkarīgi no vecuma, izcelsmes vai fiziskās sagatavotības, un aicina visas ES iestādes un dalībvalstis piedalīties šajā iniciatīvā un turpināt tās veicināšanu, vienlaikus nodrošinot tās pieejamību visplašākajam personu lokam, jo īpaši skolās;
66. uzskata, ka tradicionālie sporta veidi ir daļa no Eiropas kultūras mantojuma;
67. atzinīgi vērtē Komisijas pētījumu par sporta specifiku; aicina Komisiju un sporta organizācijas apsvērt turpmākos pasākumus sporta specifikas attīstīšanai;
68. uzsver, ka finansējums ir svarīgs ES politikas instruments, lai uzlabotu ES darbības galvenās jomas sportā; aicina Komisiju piešķirt lielāku finansējumu sportam saistībā ar *Erasmus +*, īpašu uzmanību pievēršot tautas sportam un izglītībai, un pastiprināt tā pamanāmību un pieejamību, lai uzlabotu sporta integrāciju citās finansēšanas programmās, piemēram, ESI fondos vai Veselības programmā; aicina uzlabot saziņu starp Komisiju un dalībvalstīm, lai varētu šos līdzekļus izmantot efektīvāk un samazināt administratīvo slogu tautas sporta organizācijām;
69. mudina dalībvalstis un Komisiju atbalstīt pasākumus un programmas, kas veicina sporta jomas brīvprātīgo mobilitāti, dalību, izglītību, prasmju pilnveidošanu un apmācību, kā arī viņu darba atzīšanu; iesaka īstenot labākās prakses apmaiņu brīvprātīgā darba jomā, palīdzot veicināt sporta prakses un kultūras attīstību, cita starpā izmantojot programmā *Erasmus +* paredzētās darbības;
70. prasa Komisijai izstrādāt pamatnostādnes par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu sportā, ņemot vērā sociālos, kultūras un izglītības mērķus, lai nodrošinātu lielāku juridisko noteiktību; šajā sakarībā uzskata, ka nedrīkstētu diskriminēt nevienu sporta organizāciju, jo īpaši tautas sporta organizāciju, tām piesakoties uz publisko finansējumu valsts un vietējā līmenī;
71. uzskata, ka ir ļoti svarīgi, lai finanšu solidaritātes mehānismi sportā nodrošinātu nepieciešamo saikni starp profesionālo un amatieru sportu; šajā sakarībā atzinīgi vērtē valsts loteriju ieguldījumu tautas sportā un aicina dalībvalstis noteikt licencētiem sporta derību pakalpojumu sniedzējiem pienākumu atvēlēt taisnīgu finansiālās atdeves daļu tautas sporta un tādu projektu atbalstam, kas vērsti uz piekļuves sportam uzlabošanu plašai sabiedrībai, lai nodrošinātu to ilgtspējību, pārredzamību un izsekojamību, papildus finanšu ieguldījumiem, kas jau tiek veikti, pārdodot plašsaziņas līdzekļu un apraides tiesības;
72. neatlaidīgi uzskata, ka televīzijas apraides tiesību centralizēta, ekskluzīva un teritoriāla pārdošana, vienlīdzīgi sadalot ieņēmumus, ir būtiska sporta ilgtspējīgai finansēšanai visos līmeņos un vienlīdzīgu konkurences apstākļu nodrošināšanai;
73. uzsver, ka intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumi sportā apdraud tā ilgtermiņa finansējumu;
74. iesaka dalībvalstīm ieviest un aktīvi izmantot to attiecīgās nodokļu sistēmas, lai

atbalstītu atbrīvojumu no PVN, nodokļu atvieglojumus un citus finanšu stimulu veidus tautas sportā; atzīst, ka uz šādu atbalstu nevajadzētu attiecināt valsts atbalsta noteikumus;

75. aicina Komisiju un dalībvalstis piešķirt vairāk līdzekļu publiskiem sporta laukumiem un spēļu laukumiem, lai veicinātu vienkāršu piekļuvi tautas sportam;
76. uzskata, ka ilgtspējībai un vides aizsardzībai vajadzētu būt sporta pasākumu neatņemamai daļai un ka sporta jomas ieinteresētajām personām būtu jāveicina vispārējās programmas 2030. gadam attiecībā uz ilgtspējīgas attīstības mērķiem īstenošana;
77. mudina valsts olimpiskās komitejas un dalībvalstu sporta federācijas starptautiskajos sporta pasākumos pieņemt un izmantot ES karogu un simbolu papildus attiecīgajiem karogiem un valstu simboliem;
78. uzsver, ka sports ir ietekmīgs faktors vietējās, valsts un pat Eiropas piederības sajūtas nostiprināšanai;
79. uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt pilnīgu pārredzamību attiecībā uz profesionālo sporta klubu īpašniekiem;

o

o o

80. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Eiropas, starptautiskajām un valsts sporta federācijām un līgām.